

ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ᾔῃαι εὐ-
τυχῆς· ἀνευ αὐτῆς. Ἡ ἄγνωστος ἐφρικίασεν εἰς
τοὺς λόγους τούτους.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης· εἶναι ἐδικός μου! ἀνέκραξε
καὶ λάμψεις πλήρεις πάθους ἤστραψαν ἐντὸς τῶν
ὀφθαλμῶν της. Δις προσεπάθησε ν' ἀπομακρύνῃ
ἐκείνον δὲν ἐνόμιζε τέως φίλον της, δις τῷ ὀμί-
λησθε βεβαιούσα ὅτι συμμερίζεται τὸν ἔρωτά του.
Τῷ ὑπεσχέθη νὰ τῷ προσφέρῃ τὴν χεῖρά της πρὸ
τοῦ βωμοῦ, ἀλλὰ τῷ ἐπέβαλε συμφωνίας, εἰς
ἃς ὑπεχρεώθη ἐκεῖνος νὰ ὀρκισθῇ ἐπισήμως.

Αἱ συμφωνίαι αὗται ἦσαν, νὰ μὴ ἐξετάσῃ μῆτε
αὐτὴν μῆτε ἄλλον τινα περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ
ὀνόματός της, νὰ μὴ ἔρχηται ποτὲ πρὸ τῆς ὥρας,
ἣν αὐτὴ προσδιώριζε καὶ νὰ φυλάξῃ τρίτον πῖ-
σιν ἀπεριόριστον, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, προ-
σέθηκε φρικιώσα καὶ ῥίπτουσα ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα
δεινόν, θὰ ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἀντίζηλόν της
μεγίστην δυστυχίαν. Ἄλλως τε ὁ γάμος ἔμελλε νὰ
γίνῃ μετὰ τρεῖς μῆνας, ὅπως δοκιμασθῇ οὕτως ἡ
πίστις του. Οἱ ὅροι οὗτοι ἦσαν βεβαίως σκληροὶ,
ἀλλ' ὁ ἔρως δὲν σκέπτεται· καὶ πόσας ἄλλας πα-
ραπλησίαις ὑποσχέσεις ἀνελάμβανεν ὁ ἱερώνυμος
χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἐδύνατο νὰ τὰς ἐκπληρώσῃ!
Ἐρκίσθη λοιπὸν μετὰ παραφορᾶς ἐνώπιον σταυροῦ
καὶ ἀνημμένης λαμπάδος, καὶ ἔκτοτε ἡ μέθη
τοῦ ἦτον ἀπεριόριστος· πεπεισμένος ᾔδῃ ὅτι ἔχει
δικαίωμα ἐπὶ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀφένθη ὅλως εἰς
τὴν ἑξαψιν τοῦ πάθους του· ἐξ ἄλλου δὲ καὶ ἡ
ὄψις τῆς ἀγνώστου ἐγένετο ἱλαρὰ. καὶ ἔκφρασις
τις εὐδαιμονίας, ἣν δὲν εἶχε μέχρι τοῦδε, ἐπεχύθη
ἐπ' αὐτῆς.

Καθ' ἑκάστην ὁ μαρκήσιος ἤρχετο ἐν τῇ τε-
ταγμένη ὥρᾳ, καὶ καθήμενος πλησίον τῆς περι-
λημένης του, τῇ ἐλάλει περὶ τοῦ ἔρωτός του καὶ
περὶ τῶν προθέσεων του. Ἐχαιρε βλέπων τὰ αὐτὰ
αἰσθητά· ἀπεικονιζόμενα καὶ ἐν τοῖς βλέμμασι
καὶ ἐν τῷ προσώπῳ ἐκείνης, καθόσον οὐδέποτε
ἀπέφευγε νὰ τῇ ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν της. Ἡ ἀγά-
πη τῆς ἀγνώστου εἶχε τι σοβαρώτερον καὶ βαθύ-
τερον, ἐπεὶδὴ προσεπάθει νὰ προσελκύσῃ τὴν πλά-
νητα φαντασίαν τοῦ ἔραστοῦ της καὶ νὰ διεγεί-
ρῃ ἐν ἑαυτῇ ἰδέας σπουδαιότερας περὶ τῆς ζωῆς,
περὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς αἰωνιότητος. Ἡ τοιαύ-
τη ὑπαρξὶς ἐφαίνετο οὐρανία.

Ἀλλ' ὁ ἱερώνυμος δὲν κατόκει εἰσέτι τοὺς οὐ-
ρανούς, καὶ ἡ γῆ ἀνέλαθεν ἀνεπαισθῆτως τὴν ἐπ'
αὐτοῦ ἐμπρόσθην της Τρεῖς μόλις ἐβδομάδες πα-
ρῆλθον καὶ ἤρξατο εὐρίσκων μονότονον τὸν τρῶ-

πον τῆς ζωῆς δι' οὗ διήρχετο τὰς ἡμέρας του.
Οἱ ἐν Νεαπόλει φίλοι του τὸν ἐνέπαιζον ἐπὶ τῷ
ἰδιοτρόπῳ βίῳ του καὶ ταῖς ἀγροτικαῖς αὐτοῦ δια-
θέσεσι· καὶ αὐτὸς ὅμως ἀφ' ἑτέρου ἐσκέπτετο περὶ
τοῦ ἀνεξηγήτου καὶ αἰνιγματώδους τῆς μνηστῆς
του. Τίνος ἔνεκεν ἐπέμενεν αὐτὴ νὰ τῷ προσδιο-
ρίξῃ ἀκριβῶς τὰς ὥρας τῆς συνεντεύξεως; Μὴ δὲν
ἐθρήνησεν ἀρκούντως τὸν θάνατον ἐνὸς συζύγου;
Ἀλλὰ καὶ ἤδη ὅτε προητοιμάζετο νὰ συνάψῃ δεύ-
τερον γάμον, διατί νὰ διάγῃ βίον τοσοῦτον μονή-
ρη καὶ μυστηριώδῃ; Πρὸς τί ἡ τοσαύτη ἐπιφύλα-
ξις καὶ προσοχή; Οὐδεμίαν παρέλειψεν ὑπόθεσιν
ἢ ἐκ τῆς βεβαιότητος τῆς θέσεώς του ἤδη ἐψυ-
χραμένη φαντασία του.

(ἔπεται τὸ τέλος.)

ΑΠΟ ΝΕΟΒΟΡΑΚΟΥ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΑΥΡΗΛΙΑΝ.

ΠΡΩΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Υπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσεν πρὸ
τριῶν περίπου ἐτῶν διὰ τῆς Πανδώρας σημειώ-
σεις τινὰς περὶ τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἀ-
μερικῆς, λαβὼν εὐκαιρίαν ἐκ τινος ἐκδρομῆς μου
περὶ τὰ τέλη τοῦ 1859 ἔτους, μετὰ τῶν δύο
μνημονευομένων πόλεων, ὅπως ἐπισκεφθῶ τὰς
κυριωτέρας πόλεις τῆς Ὀμοσπονδίας. Ἀλλ' ἤδη,
ἐνεκα τοῦ καταμαστίζοντος τὸν τόπον ἐμφυλίου
πολέμου, ἡ διὰ ξηρᾶς συγκοινωνία κατέστη δυσ-
κολωτάτη καὶ προτιθέμενος νὰ μεταβῶ ἐκ νέου
εἰς Νέαν Αὐρηλίαν, ἠναγκάσθην, ἐκὼν ἀέκων νὰ
ἐπιβῶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀτμοπλοίου «Marion»
τὴν 12 Νοεμβρίου 1862 καὶ νὰ ἀφιερῶσω τὴν τύ-
χην μου εἰς τὴν θέλησιν τῶν στοιχείων. Ἡ ἀτμο-
σφαῖρα ἦτο ὀμιχλώδης καὶ ψυχρὰ ἔνεκα τῆς πρὸ
δύο ἡμερῶν κα. ἀπεσοῦσης πυκνῆς χιόνος· ὅτε κα-
τεβαίνομεν τὸν ποταμὸν Χόδσωνα καὶ τὰ φρού-
ρια Λαφαγέτου καὶ Χαμιλτῶνος, τὰ ὑπερασπί-
ζοντα τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τοῦ Νεοβοράκου,
ἠγείροντο φοβερά καὶ ἀπειλητικὰ ἐκατέρωθεν δει-
κνύοντα τὰ ἐκατὸν χαίνοντα στόματα τῶν καθ' ἡ-
μῶν ἐστρηνμένων τηλεβόλων των. Δίωρος πλοῦς
ἀπὸ τῆς πόλεως ἔφερεν ἡμᾶς εἰς τὸ ἐξώτατον τοῦ
λιμένος στόμιον καὶ ὁ σάλος τῶν ὀγκωδῶν κυμά-
των, τὰ ὅποια ἤρχισαν νὰ πλήττωσι τοῦ ἀτμο-
πλοίου τὰ πλευρά, κατεδείκνυνον ἀριδῆλως ὅτι εὐ-
ρισκόμεθα ἤδη ἐν πληρεστάτῃ θέᾳ τοῦ Ἀτλαντι-
κοῦ ὠκεανοῦ.

Ὁ διὰ θαλάσσης πλοῦς ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ μικρὸν παρέχει τὸ διάφορον, καθότι οὐδαμῶς φαίνεται ἡ ξηρὰ πρὶν πλησιάζει τις τὴν χερσόνησον τῆς Φλωρίδος. Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τὴν γῆν, ἃς στρέφωμεν τὰ βλέμματα ἐπὶ τῶν συνταξιδιωτῶν ἡμῶν καὶ ἴδωμεν ἐὰν δύνωνται νὰ παράσχωσιν ὕλην σημειώσεων τινῶν, δυναμένων νὰ ἐφευκώσιν τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνώστων τῆς Χρυσαλλίδος.

Οἱ ἐπιβάται τοῦ «Marion» ἐκτὸς ἐμοῦ καὶ δύο ἢ τριῶν Γάλλων καὶ Γερμανῶν, ἦσαν ὅλοι Ἀμερικανοὶ, κάτοικοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς Νέας Αὐρηνίας. Ἀποκλεισμένοι ὑπὸ τοῦ Ὁμοσπονδικοῦ στόλου διὰ θαλάσσης ἐπὶ δέκα περίπου μῆνας, μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ταύτης τὴν 25 Ἀπριλίου, μετέβησαν, ἅμα ἐπανελήφθη ἡ συγκοινωνία, εἰς Νεοβόρακον, πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τῶν καὶ ἤδη ἐπέστρεφον οἰκάδε. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ μοναδικὸν ἀντικείμενον τῆς συνομιλίας τῶν ἤτο ἡ πολιτικὴ θέσις τοῦ τόπου, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ἡ φρικτὴ αὕτη διαμάχη, ἥτις διέσεισεν ἐκ θεμελίων τὸ μέγα τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας οἰκοδόμημα.

Τὸ ἐν τῇ Νέῳ Κόσμῳ διαδραματιζόμενον δράμα ἐφείλκυσε μεγάλως τὴν προσοχὴν σύμπαντος τοῦ πολιτισμένου κόσμου, διὸ δὲν προτίθεται νὰ ὑποδείξω ἐνταῦθα ἐν ἐκτάσει τὰ ἐπενεχόμενα τὸν πόλεμον τοῦτον αἵτια, φρονῶν ὅτι οἱ νοήμονες ἀναγνώσται τῆς Χρυσαλλίδος εἰσὶν ἐν γνώσει αὐτῶν. Θέλω ρίψει ἀπλῶς μόνον ἐκ τοῦ προχείρου παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καθόσον προβαίνω εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ταξιδίου μου.

Μ' ὅλας τὰς διεξοδικὰς ἐκθέσεις ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν, μὲ ὅλους τοὺς ἀπειραρίθμους ἀνταποκριτὰς αὐτῶν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ, τὸ Ἀμερικανικὸν ζήτημα, ἡ γιγαντιαία αὕτη πάλη, ἀτελῶς μόνον κατενοήθη ἐν Εὐρώπῃ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. Καὶ ἐν τούτοις ὁ πόλεμος οὗτος εἶναι εἰς τῶν μεγίστων τῆς νεωτέρας ἱστορίας, καὶ ἔφευρεν εἰς φῶς διάφορα ζητήματα τῆς ἐπιστήμης τοῦ πολέμου, ἀποδείξας διὰ τῆς πείρας τὸ ἐπωφελες, ἢ μὴ, διαφορῶν ἐκ τῶν νεωτάτων ἐφευρέσεων, περὶ ὧν θέλω λάβει εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω κατωτέρω.

Ἡ ἐπαρχία τῆς Νοτίου Καρολίνας ἦτο ἡ πρώτη, ἥτις ἀφῆρεσε τὸν πρῶτον λίθον ἐκ τῶν ὑποστηρίζοντων τὸ εὐγενὲς οἰκοδόμημα τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας, προκηρύξασα κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1860, τὸν ἀποχωρισμὸν τῆς ἀπὸ

τοῦ Ὁμοσπονδικοῦ συνδέσμου. Τὸ ἄλγεον τοῦτο παράδειγμα ἠκολούθησαν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν δέκα ἑτεροὶ ἐπαρχίαι τοῦ Μεσημβρινοῦ μέρους, συνορεύουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ σχηματίσασαι ἰδίαν Κυβέρνησιν, ἐπροκήρυξαν ἐνταλῇ ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τοῦ Ὁμοσπονδικοῦ δεσμοῦ. Ἐντὸς ἀπὸ στεύτου διαστήματος χρόνου συνήγαγον τετρακοσίας χιλιάδας στρατοῦ ἐθελοντῶν, ἀνήγειραν φρούρια, ὠχύρωσαν τὰς παραλίους τῶν πόλεις, ἀπεδίωξαν τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως, ἐκυρίευσαν ὅλα τὰ ὑπ' αὐτῆς κατεχόμενα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν φρούρια, πλὴν ἐνός, καὶ συνομολογήσασαι δάνειον ἐν τῷ τόπῳ πρὸς ἀποτίσιν τῶν ἐξόδων τοῦ πολέμου, ἐπροκήρυξαν ὅτι θέλουσιν ὑπερασπισθῆ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὰ δίκαιά των μέχρι ἐσχάτων.

Ἀλλὰ τίς ἡ ἀνεξαρτησία αὕτη καὶ ποῖα τὰ καταπατηθέντα δίκαιά των, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὁποίων ἔλαβον εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα κατὰ τῆς νομίμου τῶν Κυβερνήσεως;

Τὸ πρῶτιστον παράπονον εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν Βορείων ὑποκινουμένη δῆθεν φυγάδευσις τῶν μαύρων δούλων τῶν, τὸ δὲ δεύτερον οἱ βαρεῖς δασμοὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων προϊόντων τῆς ξένης βιομηχανίας, πρὸς προστασίαν τῶν ἐργαστασίων τῶν Βορείων ἐπαρχιῶν. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον εἶναι ἀναμφισβητήτως τὸ δυσκολώτερον ζήτημα, ὁ φρικτὸς σκόπελος κατὰ τοῦ ὁποῖου ἐναυάγησαν ὅλαι αἱ πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἀπόπειραι.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν ἀναβαίνει κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τοῦ 1860 εἰς 31,445,080 κατοίκους, ἐκ τῶν ὁποίων 4,441,765 εἰσὶ μαύροι Ἀφρικανικῆς καταγωγῆς, οἵτινες, ἐκτὸς 488,005 ἐλευθέρων, εἰσὶν ἅπαντες δούλοι, κατοικοῦντες τὰς 15 Μεσημβρινὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀπασχολούμενοι ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος, καπνοῦ, ὄρουζιου, ζαχαρέως καὶ γεννημάτων. Οἱ δούλοι οὗτοι εἰσὶν ἀφθονος πηγὴ πλούτου εἰς τοὺς κυρίους τῶν, καθότι οἱ λευκοὶ δὲν δύνανται νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὸ θερμὸν κλίμα τῆς Μεσημβρίας καὶ ἡ παραγωγή τῶν ἀναγκαιοτάτων τούτων ὕλων ἤθελεν εἶσθαι πολὺ μικροτέρα. Ἡ ἀξία ἐνὸς μαύρου δούλου εὐρώστου εἶναι 1000 μέχρι 1500 δολλάρ, ἤτοι 9,000 δραχμῶν, καὶ ἐνίοτε ἂν ὁ δούλος γνωρίζῃ τέχνην τινα, οἷον ξυλουργικὴν, μαγειρικὴν ἢ μηχανικὴν τότε ἡ ἀξία του ἀναβαίνει μέχρι 2,000 δολλάρ. Ἐὰν λοιπὸν λάβωμεν ὡς μέσον ὄρον τῆς ἀξίας ἐ-

νός δούλου 500 δολλάρ. (διότι αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά τιμῶνται εὐθηνότερα) τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια δούλων ἀντιπροσωπεύουσιν ἀξίαν 2,000,000,000 δολλάρ, πρὸς μισθῶδες. Ὅθεν προκειμένου περὶ τοιούτων κολοσσίων συμφερόντων οἱ κάτοικοι τῶν Νοτίων Ἐπαρχιῶν εἰσὶν εἰς τὸ ἄκρον προσεκτικοί, ὡς ἂν πρόκειται περὶ τῶν Μαύρων. Εἰς τὴν ἐλαχίστην πρὸς ἀπόδρασιν ἀπὸ πειραν Μαύρου, ὁ λαὸς ὅλος ἐγείρεται πρὸς σύλληψιν του. Ὁ νόμος προστατεύει τὸν δουλοκάτοχον καὶ αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ εἰσὶν ὑποχρεωμέναι νὰ παρέχωσι χεῖρα βοηθείας πρὸς σύλληψιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ δραπέτου εἰς τὸν κύριόν του. Οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν τιμωρῇ κατὰ βούλησιν μέχρι τίνος βαθμοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἑτέρου ὑπάρχουσι καὶ νόμοι προστατεύοντες ὅπως οὖν τὸν δούλον ἀπὸ τὴν ὑπέρμετρον τυχόν σκληρότητα τοῦ κυρίου του. Ἐν γένει ὅμως οἱ δουλοκάτοχοι μεταχειρίζονται τοὺς δούλους τῶν ἡπείων, δὲν τοὺς ὑποχρεοῦσι νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τῶν, καὶ ὡς ἂν ἀσθενήσωσιν ἔχουσι πᾶσαν περιποίησιν καὶ ἄμεσον ἰατρικὴν συνδρομήν.

Ἀλλ' ὑπάρχει ἐν ταῖς Βορείοις ἑπαρχίαις μερίς τις ὀλιγάριθμος μὲν ἀλλ' ἀποφασιστικὴ, ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας, abolitionists καλούμενη. Οὗτοι καταγίνονται ἀνενδότως δι' ὅποιονδήποτε μέσου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ ἔχουσι μυστικούς ἀποστόλους εἰς ὅλας τὰς ἑπαρχίας, ὅπως διεγείρωσι τοὺς δούλους πρὸς δραπετεύσιν, παρέχοντες αὐτοῖς τὰ μέσα καὶ πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ δούλος στέλλεται τοιοῦτοτρόπως ἐν μυστικότητι ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς Καναδὴν ὅπου, φθάσας, εἶναι ἀσφαλὴς ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν. Ἡ τοιαύτη δραπετεύσις τοῦ δούλου ὀνομάζεται μεταφορικῶς ἡ διὰ τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου (underground railroad). Εἶπον ὅτι ὅταν φθάσῃ εἰς Καναδὴν ὁ δούλος εἶναι ἀσφαλὴς, διότι καὶ ἐν ταῖς Βορείοις ἑπαρχίαις, ἐνθα δὲν ὑπάρχει δουλεία, ὁ δραπετὴς δούλος δύναται νὰ συλληφθῇ ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν καὶ ἀποδοθῇ εἰς τὸν κύριόν του, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτου, δυνάμει τοῦ Νόμου πρὸς ἀπόδοσιν τῶν δραπετῶν δούλων (the fugitive slave law). Οἱ ἀβολισιονιστὶ ὑποκινοῦν πάντα λίθον ὅπως ὁ νόμος οὗτος μείνῃ ἀνεκτέλεστος καὶ τοῦτο ἐπιτυχάνουν ἐνίοτε εἰς τινὰς ἑπαρχίας, ἐνθα οἱ ὁμόφρονές των εἰσὶ πολυάριθμοι. Ἐννοεῖται ὅτι, ἕνεκα τῆς ἀνωτέρω αἰτίας οἱ δουλοκάτοχοι τρέφουν ἀδιάλλακτον μίσος πρὸς τοὺς ἀβο-

λισιονιστ, καὶ τὸ κατ' ἐμὲ δὲν δύναμαι νὰ εὐρώω παράδειγμα σκληροτέρας ἔχθρας ἀπὸ ἐκείνῃ τῶν δύο τούτων μερίδων. Αἱ ὑπενέργειαι αὗται τῶν ἀβολισιονιστ πρὸς δραπετεύσιν τῶν δούλων καὶ ἡ παράδοξος ἐπιμονὴ μετ' ἧς ἐπιδιώκουσι τὸ ἐπαγγεῖλμά των, συντέλεσαν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἐνιστάσαν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων καὶ κατέστησαν τὸν χωρισμὸν τῶν Μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν λίαν ἐπιθυμητὸν εἰς τοὺς κατοίκους των, ὅπως ἀπαλλαγθῶσι τῶν ἐνοχλήσεων τῶν ἀβολισιονιστ. Εἶναι ἀληθές ὅτι μετ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν τελευταίων, οὔτε ἕκαστον δούλον δὲν ἐδραπέτευον κατ' ἔτος, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς δὲν σημαίνει τίποτε, ὁ δουλοκάτοχος εἶναι εὐπρόσitos εἰς πᾶν ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τῆς δουλείας προκειμένου περὶ τῶν δούλων του, εἶναι ἀμελείκτος.

Ἡ δευτέρα αἰτία τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν μεσημβρινῶν ἑπαρχιῶν εἶναι τὸ πᾶν τελωνιακῶν δασμῶν ζήτημα. Αἱ ἠνωμέναι ἑπαρχίαι καλύπτουσι πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς εὐφορωτάτης γῆς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικικοῦ μέχρι τῶν λιμνῶν τοῦ Καναδᾶ, παράγουσι παντοειδῆ προϊόντα τῶν τε θερμῶν καὶ ψυχρῶν ζωνῶν τῆς ὑψηλῆς. Αἱ Μεσημβριναὶ ἑπαρχίαι παράγουσι πλουσιωτάτας ὕλας, οἷον βάμβακα, σάκχαρι, καπνὸν, ὀρύζιον, ῥητίνην κτλ. ἔχουσι ὅλας τὰς ἀγοράς τοῦ κόσμου πρὸς κατανάλωσιν τῶν ἀναποφεύκτων τούτων ὑλῶν, τὰς ὁποίας παράγουσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς ἐργασίας τῶν δούλων των, πλουτοῦντες ἀκαταπαύστως καὶ ἐπεκτείνοντες τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν των, ἦσαν εὐχαριστημένοι διάγοντες οὕτως, ἐν ᾧ αἱ Βόρειοι ἑπαρχίαι, μὴ δυνάμεναι νὰ παραγάγωσι τοιαῦτα προϊόντα, ἕνεκα τοῦ ψυχροῦ των κλίματος, ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ βαθμηδὸν ἡδυνήθησαν νὰ συναγωνισθῶσι μετὰ τὰ προϊόντα τῶν Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, κυρίως εἰς τὰ βαμβάκερα ὑφάσματα, λαμβάνοντες τὴν πρώτην ὕλην τοῦ βάμβακος ἐκ τοῦ τόπου των. Ἀλλ' ἡ ἐργασία εἶναι δαπανηροτέρα ἐν Ἀμερικῇ καὶ ὁ συναγωνισμὸς ἦτο ἀδύνατος, ἀνευ βαρέως προστατευτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς ξένης βιομηχανίας. Αἱ Μεσημβριναὶ ἑπαρχίαι, ἔχουσι πληθυσμὸν ἑνδεκα ἑκατομμυρίων λαοῦ, καταναλίσκουσιν ἀκαταπαύστως τὰς κατεργασμένας ὕλας τῶν ἐργοστασίων τῶν Βορείων, καὶ ἦσαν μεγάλη πηγὴ πλούτου διὰ τὰς τελευταίας, καθόσον μάλιστα, μὴ ἔχουσι ναυτιλίαν, ἠναγκάζοντο νὰ προμηθεύωνται τὰ πάντα ἐκ τῶν

πόλεων τοῦ Βορρᾶ, κυρίως τοῦ Νεοβοράκου, τὸ ὁποῖον ἔνεκα τῆς ἀπαρμιλλοῦ θέσεώς του, κατέστη τὸ μέγα ἐμπορεῖον τοῦ νέου Κόσμου. Οἱ Βόρειοι, ἔχοντες τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῷ Κογγρέσῳ, ἀντέστησαν εἰς πᾶσαν πρότασιν, ἀντικείμενον ἔχουσαν τὴν ἐλάττωσιν τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ξένης βιομηχανίας, καὶ τοῦτο ἠρέθισεν ἔτι μᾶλλον τοὺς Νοτίους, καθόσον ἡ πλειοψηφία αὕτη ἐν ταῖς βουλαῖς, ἡδύνατο νὰ ἔχῃ ἀργότερα σοβαρωτέρας συνεπειάς κατὰ τοῦ συστήματος τῆς δουλείας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὗτοι, ὡς εἶπον, εἶναι ἀπρόσιτοι.

Αἱ δύο αὗται αἰτίαι, δὲν εἶναι ἐν τούτοις μόναι αἰτινες ἐπήνεγκον τὴν ἐκτεθεῖσαν διαφορὰν. Ἰπάρχει καὶ μία τρίτη, οὐχ ἥττον σημαντική, ἐνδιαφέρουσα τὴν δουλείαν ἐμμέσως, ἥτοι τὴν ἐπέκτασίν της. Αἱ Ἡνωμένοι ἐπαρχίαι καλύπτουσαι ὅλον τὸ πλάτος τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ωκεανὸν, μόλις κατὰ τὸ τρίτον εἰσι κατωκημένοι εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Τὸ κατοικημένον τοῦτο μέρος εἶναι τὸ ἤδη ἀπαρτίζον τὴν σημερινὴν Ὄμοσπονδίαν. Ἀλλ' ἀπέραντοι γαῖαι ὑπάρχουσιν ἀκατοίκητοι σχεδὸν, πρὸς τὴν δυτικὴν μέρος, ἔνθα μόνον φυλαί τινες νομάδων Ἰνδῶν περιπλανῶνται. Ὅσον ὅμως ὁ πληθυσμὸς τοῦ τόπου αὐξάνει, τόσον οἱ ἀποικοὶ πλησιάζουν τὰς χέρσους ταύτας γαίας, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται Territories. Ἐν ταύτῃ γεννᾶται τὸ δύσκολον ζήτημα, εἰς τὰς γαίας ταύτας δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ δουλεία, ἡ ὅχι; Ἐννοεῖται ὅτι, ὅπου ὑπάρχουν δούλοι Ἀφρικανικῆς καταγωγῆς οἱ λευκοὶ ἀπομακρύνονται μὴ εὐρίσκοντες ἐργασίαν, ἐνῷ ὅπου δὲν ὑπάρχουν δούλοι, ὁ τόπος ἐπρωόδευσε θαυμασίως, καθὼς τοῦτο φαίνεται εἰς τὰς δυτικὰς ἐπαρχίας. Μέχρι τοῦδε τὸ ζήτημα ἐσυζητήθη ὑπὸ τὴν πρακτικὴν, ἀλλ' ἂν ἐξετασθῇ ὑπὸ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ἐποψιν οἱ Βόρειοι ἔχουσι δίκαιον, ἀνθιστάμενοι εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς δουλείας, ἥτις εἶναι φρικτὴ ἀνωμαλία εἰς ἓν δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ἐκ τοῦ ἐνός, τὰ πολεμικὰ τῆς Ὄμοσπονδίας πλοῖα περιπλέουσιν ἀενάως τὴν δυτικὴν τῆς παραλίας ἀκτὴν, ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν σωματεμπορίαν, πῶς τοῦτο συμβιβάζεται ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ των ἐπιτρέψωσι τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς; (καθόσον οἱ δούλοι ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται ἐν ταῖς Μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις!) Οἱ Νότιοι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἐπέκτασίν της, καθότι τὰ Territories ταῦτα ἅμα ἔχουσι τὸν ὑπὸ τοῦ συντάγματος ὠρισμένον ἀριθμὸν κατοίκων,

καθίστανται ἐπαρχίαι (States) καὶ προσέρχονται εἰς τὸν Ὄμοσπονδικὸν σύνδεσμον, ὡς μέλη, ὅτε ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ πέμπωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὸ ἐν Οὐασιγκτῶν γενικὸν συνέδριον, καὶ τοιοῦτοτρόπως δύναται νὰ ἔχωσιν οὗτοι τὴν πλειοψηφίαν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τῶν Territories, διάφοροι ἀπόπειραι ἐγένοντο πρὸς συμβιβασμὸν, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος, διότι οὐδὲν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἦτο διατεθειμένον νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸ παραμικρόν.

Τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας παρατηρήσεις ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ προτάξω ὅπως γείνω κατὰληπτότερος εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν γεγονότων περὶ ὧν προτίθεμαι παρακατιῶν νὰ ποιήσω μνείαν. Μετὰ τὴν ἀπειλητικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν οἱ Νότιοι ἔλαβον κατὰ τῶν Βορείων, οὐδὲν ἔμεινεν εἰς τοὺς τελευταίους εἰμὴ νὰ δράξωσι τὰ ὅπλα, οὐχὶ πρὸς καθυποταγὴν τῶν πρώτων, ἀλλ' ὅπως ἐπανακτῆσωσι τὰ ὑπὸ τῶν Νοτίων καταληφθέντα τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως φρούρια καὶ ἐγκαταστήσωσι τὰς ἀποδιωχθείσας τελωνιακὰς ἀρχὰς εἰς τῆς Μεσημβρίας τὰς παραλίους πόλεις. Οἱ Νότιοι, ὄντες ἀποφασισμένοι εἰς πάντα, ἐξεστράτευσαν εὐθὺς ὅπως κυριεύσωσι τὴν Οὐασιγκτῶνα καὶ τὸ κίνημα τοῦτο διήγειρεν, ὡς ἡλεκτρικὸς σπινθὴρ, τὸν λαὸν τῶν Βορείων. Ἡ ὥργανισμένη ἐθνοφυλακὴ των ἔτρεξε πρὸς προστάτευσιν τῆς πρωτεύουσας των, καὶ ἰσχυρὸν σῶμα 75,000 ἐθελοντῶν ἐσχηματίσθη ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος χρόνου. Τὸ κατὰ τῆς Οὐασιγκτῶνος κίνημα ἐματαιώθη τοιοῦτοτρόπως καὶ ἔκτοτε καὶ Βόρειοι καὶ Μεσημβρινοὶ ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν των εἰς τὸν σχηματισμὸν στρατοῦ καὶ στόλου, βλέποντες ὅτι ἡ πάλῃ ἔσεται πεισματώδης καὶ μακρά. Κατ' ἀρχὰς οἱ Νότιοι ἐκέρδι-σαν σημαντικὰς τινὰς μάχας, ἀλλ' αἱ ἤτται αὐ-ται οὐδόλως ἡλάττωσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Βορείων, οἵτινες ἐξηκολούθησαν σχηματίζοντες στρατὸν, ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὁποίου ἀνέβαινεν εἰς τὸ τέλος τοῦ 1861 ἔτους εἰς 640,000 ἀνδρῶν, ἐνῷ οἱ Νότιοι, ἔχοντες τοὺς Μαύρους πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν των, ἐσχημάτισαν στρατὸν 500,000 ἀνδρῶν, ἂν καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀποχωρισθεισῶν ἐπαρχιῶν ἦναι ὀλιγώτερος τοῦ ἡμί-σεως ἐκείνου τῶν Βορείων.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀποδεικνύουσιν ἀριδῆλως τὸ γιγαντιαῖον τῆς πάλης, ἥτις καταμαστίζει τὸν πρὶν πανευδαίμονα τοῦτον τόπον. Ὁ γδοήκοντα εἰτῶν εἰρήνη κατέστησε τὸν νοήμονα καὶ ἐπιχει-

ρηματίαν τούτον λαὸν πλουσιώτατον, καὶ εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τῆς πατρίδος του, κατέβαλε πλουσιοπαρόχως τὰ μέσα πρὸς ἐφοπλισμὸν καὶ διατροφήν τῶν ἐθελοντῶν. Ἐπιτροπαὶ συνέστησαν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ οἱ κάτοικοι ἐφιλοτιμοῦντο τίς νὰ συνεισφέρῃ περισσότερον. Ἡ Κυβέρνησις μετ' ὀλίγον ἐζήτησε νὰ συνομολογήσῃ δάνειον ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων δολларίων, ἥτοι ἑννακοσίῳ ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς 600 τόκον, καὶ τὸ σημαντικὸν τοῦτο ποσὸν ἐλήφθη ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος ἀπὸ τὰς Τραπεζῶν τοῦ Νεοβοράκου, Φιλαδελφίας καὶ Βοστώνης. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ ἐν Νεοβοράκῳ ἐμπορικῷ ἐπιμελητηρίου, ἐπροτάθη συνεισφορά ὑπὲρ τῶν ἐθελοντῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν καὶ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ἑκατὸν χιλιάδες δολάρια ὑπεγράφησαν ἐν τῷ ἅμα, ἥτοι ἐξακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν, ἐνῶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως ἐψήφισε ταυτοχρόνως ἐννέα ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀναχωρούντων ἐθελοντῶν, ἐκδοὺν χρεώγραφον φέροντα ἐξ τοῖς ἑκατὸν τόκον, τὰ ὅποια εὐθὺς ἡγοράσθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἄνω τοῦ ἰσοτίμου (abovepar)

Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀναφέρω ἀπλῶς, ὅπως δώσω ἰδέαν τινὰ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ τόπου, τῆς προθυμίας τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπιχειρήματος, ἀλλὰ καλλιτέραν ἰδέαν δύναται νὰ σχηματίσῃ τις, ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς, τὰ ἐξοδα τῆς Κυβερνήσεως ἤδη ὑπολογίζονται κατὰ μέσον ὅρον ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομμύρια δολάρια κατ' ἐκάστην, ἥτοι δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐνῶ πολλοὶ φρονοῦσιν ὅτι ταῦτα ἀναβαίνουν εἰς μεγαλύτερον ποσόν. Τὸ κατ' ἐμὲ πιστεύω ὅτι υπερβαίνουν τὰ δύο ἑκατομμύρια, διότι μεγάλη σπατάλη ἐπικρατεῖ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Διοικήσεως, κυρίως εἰς τὸν στρατὸν, ὅστις ἔνεκα τῆς πληθύος του, δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ὀργανωθῇ μετὰ τὴν τάξιν ἐκείνην, ἥτις εἶναι τόσον ἀναπόφευκτος εἰς πάντα καλῶς διοικούμενον στρατόν. Ἐκτὸς τούτου εἰς τὰς πρώτας μάχας, ὁ στρατὸς τῶν Βορείων ἀπώλεσε σημαντικώτατον ποσὸν τῆς ἀποσκευῆς του, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ ἀναπληρωθῇ ἐκ νέου δι' ἀδρότατης ποσότητος. Καὶ ἐν τούτοις μὲ ὅλα ταῦτα τὰ ἐξοδα, τοσοῦτος εἶναι ὁ πλοῦτος τοῦ τόπου, ὥς ἐ σήμερον μετὰ ἐν ἡμισυ ἔτος, ὁ λαὸς συνεισφέρει μετὰ τὴν αὐτὴν προθυμίαν ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου.

Κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ὁποίους ἔδωκα ἀνω-

τέρω, ὁ στρατὸς τῶν Νοτείων εἶναι ἐλάττω ἐκείνου τῶν Βορείων κατὰ ἑκατὸν χιλιάδας περίπου ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐτέρου οἱ πρῶτοι εἶχον ἀνεκαθεν πλειοτέραν ἐξάσκησιν εἰς τὰ ὅπλα, διότι μὴ ἔχοντες βιομηχανίαν, ἔχοντες τοὺς δούλους πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν των, ἐνηγκαλίζοντο ἀσμένως τὸ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν ἐπάγγελμα, ἢ ἀποζῶντες ἐκ τοῦ εἰσοδήματός των, κατεγίνοντο εἰς θήραν καὶ ἄλλας ἐξασκήσεις εἰς τὰ ἀπέραντα πεδία τῆς Δύσεως. Οἱ Βόρειοι, ὡς λαὸς βιομήχανος, κατεγίνετο εἰς εἰρηνικὰ ἐπάγγελα καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν των, οὐδέποτε ἔλαβον πυροβόλον εἰς χεῖρας των, κυρίως οἱ δικηγόροι, πλείστοι τῶν ὁποίων ἐγίναν συνταγματάρχαι καὶ στρατηγοί.

Ἐν Εὐρώπῃ τὸ τοιοῦτον ἤθελε φανῇ ἄπορον καὶ ἴσως γελοῖον, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ κρίνῃ τις τὸν Ἀμερικανὸν ὡς κρίνει τοὺς Εὐρωπαίους. Ὁ Ἀμερικανὸς μεταβάλλει ἐπάγγελμα μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν μετ' ἧς ἀλλάσσει τις τὸν ἐπενδύτην του. Ὁ νῦν Πρόεδρος Αἰγκολν, ἦτον ἄλλοτε σιδηρουργός, ἔπειτα γεωργός, κατόπιν δικηγόρος καὶ τελευταῖον Πρόεδρος. Ὁ τελευταῖος Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας τοῦ Νεοβοράκου Morgan, ἔχων ἐξουσίαν βασιλέως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος ἐπὶ τῶν καταδίκων ὡς οἱ ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἔμπορος, ἔχων εἰσέτι τὸ γραφεῖον τοῦ ἀπέναντι τοῦ ἐδικοῦ μου ἐν Νεοβοράκῳ, καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ ἐπάγγελμά του ἅμα ἔληξεν ἡ διετία του. Ὁ πρῶτος Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, θέσεως λίαν σημαντικῆς, ἦτο δημοπράτης χρεωγράφων, ἀφοῦ διετέλεσε διευθυντὴς, ἤδη εἶναι ἐκ νέου δημοπράτης, ἐπιδιώκων μετὰ ζήλου τὸ ἐπάγγελμα του. Ὁ πρῶτος διδάσκαλός μου τοῦ χοροῦ Ε. Φερέρος εἶναι ἤδη συνταγματάρχης καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ στρατηγός, ἂν τὸν φεισθῶσιν αἱ σφαῖραι τοῦ ἐχθροῦ. Ἄπειρα τοιαῦτα παραδείγματα ἡδυνάμην νὰ φέρω, ἀλλὰ κρίνω ταῦτα περιττά, ὅταν ἀναλογισθῇ τις, ὅτι ἐν καιρῷ εἰρήνης ὁ στρατὸς τῆς Ὁμοσπονδίας ἦτο μόλις δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν, ἐνῶ ἤδη υπερβαίνει τὰς ἐξακοσίας χιλιάδας, καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος συνεπληρώθη ἐξ ὁλοκλήρου ἐθελοντῶν παντὸς ἔθνους καὶ ἐπαγγέλματος.

Δ. Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.